

Návštěva hospůdky č. I.

Po dlouhých a komplikovaných debatách ohledně doby setkání, byla domluvena historicky první návštěva hospody kmenem a jeho přátel na úterý 10.10. LP 2006. Sraz byl na Palackého náměstí u sochy. Přesně na čas se dostavili Yuči, Wanyanka, Inachčawin, Wanachčawin a Lenka. Já a Pat jsme dorazili o chvilku později, stane se no.

Ale tak sešli jsem se a za družného hovoru jsme dorazili do nedaleké hospůdky. Tam jsme měli rezervé na salonek s kulatým stolem a přesným počtem židlí. Mělo to jen jeden háček, a to ten, že Yuči poněkud nemohl najít vypínač a páč tam byla tma, tak to byl docel problém. Paní vrchní poradila, že za dveřmi. Ty tam sice nebyly, ale pořád tam byly ty otvory, který se jako dveře tvářily. V druhých, rádooby dveřích, byl závěs a za ním Yuči ne a ne nahmátnout vypínač. Místo toho nahmátl a následně shodil kalendář s polonahými ženštinami. Nakonec zasáhla Wanahčawin a vypínač bleskurychle za dveřmi nalezla, ale za prvními.

Usadili jsme se kolem stolu a začali přemýšlet o jídle a pitivu. Pití se objednálo bez komplikací, ty nastaly až u hladových účastníků akce. Všichni, až na Wanahčawin, si chtěli dát nějakou tu stravu s masem kuřecím, jenže kuřata utekla. Všechna utekla. Ale tak i prasátko se dá jíst a tak holt bude maso od kuřátka nahrazeno masem od prasátka. A nebo taky drůbeží vepřovým. Jak chcete.

Jako první obdržela svou večeři Wanahčawin. Dala si velice zajímavě vypadající brokolici, což většina lidí, havně Wanyanka, moc neocenila. A protože Wanahčawin zatím měla jídlo sama, tak do ní neustále Wanyanka ryla, co to je, a to se jí, a tak podobně... Ale nakonec se jídla dočkali všichni hladovci a začali zaplňovat své žaludky. My ostatní jsme zatím prohlížely divadelní program a debatovaly o věcech možných i nemožných. Tak a pryč od jídla. Je čas oběda, jídlo v nedohlednu a já mám hlad. ☹

Protože se mi konečně podařilo po několika dlouhých letech uzavřít první kroniku, vrhla jsem do prostoru téma debaty s pracovním názvem: Barva vazby. Debata to byla chvílemi velice vášnivá. Až na Inachčawin, která byla toho dne značně neklidná... ale ne nemluvná. Barvy byly vrhány do prostoru a pomalu jsme vyplývali celé barvené spektrum. Černá, modrá, zelená, červenohnědá se stříbrnou ražbou, oranžová, no a samozřejmě nemohu opomenout růžovou, kterou vehementně prosazoval Pat. Sice neměl žádné hlasovací právo (stejně jako Wanahčawin), což ale ani jednomu nebránilo v tom, aby nám do toho kecali. Nakonec muselo být uspořádáno veřejné hlasování a vyhrála oranžová barva a moje hlava na špalku. Pokud se někomu něco nebude líbit, vina padne na mou hlavu. To jsem to zase dopadla.

Přestože nám kronika zabrala docela dost času, stihli jsme probrat spoustu jiných záležitostí. Od divadelních představení Sex v 6. patře (tím patrem si nejsem jistá, ale to je nepodstatný detail), přes nadcházející výlet do Bečova, Našionál Geographic (promiň Wanyanko, to jsem napsat musela), až po změny pohlaví a možnost být zároveň matkou i otcem svého dítěte. No tak dobře... Jo a taky nesmím zapomenout dodat, že po nějaké době dorazila i Mart'ule a zapojila se do všeobecných debat.

Kolem jedenácté hodiny plus minus 30 minut jsme vystoupili zpátky na zemský povrch a postupně se rozešli, rozběhli a rozjeli do svých domovů. A před definitivním rozpuštěním debatního kroužku jsme vyřešili problém ohledně jistých částí spodního prádla a já pevně věřím, že veškeré problémy byly vyjasněny.

